

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Caput Primum Ad Rubricam de Summa Trinitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

ritate. Imitatus Justinianum l. 1. §. in tantum. de vet. jure enucl.
ubi abrogat auctoritatem Libris Jctorum & Constitutionum Cæ-
sarum, nisi quatenus in corpus juris civilis ex illis translati
fuerint.

Finis Eclogæ I.

Amœnitatum Juris Canonici

ECLOGA SECUNDA.

CAPUT PRIMUM

Ad Rubricam de Summâ Trinitate.

S U M M A R I A.

1. Initium cur à summa Trinitate.	4. Articulus iste ab initio Ecclesie impugnatus.
2. Ubi de SS. Trinitate agatur.	5. Hymnus: Gloria Patri & c.
3. Vox trinitatis quando usurpata.	6. Fides catholica.
	7. Ejus descriptio.

Incipit Pontifex de summâ Trinitate *Ἀπὸ τὸ τρίτον*, ut rectè Cujacius. Tractat de eâ Canon Apostolorum 48. 49. Concilium CPolitanum *can. 1. & 5.* Concilium Ephesinum *c. 7.* Carthaginense *can. 2.* Concilii VII. canon primus. Johannes Antiochenus collectione canonum *tit. 36. can. 50.* Arsenius Monachus synopsis canonum *can. 1.* Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ *tit. 1. & 2.* Photius Nomocanone *lib. 1. tit. 1.* Codex Theodosianus *lib. 16. tit. 1.* Codex Justin. *lib. 1. tit. 1. l. 1. 5. 6. 7. 8. 9.* Basilica *lib. 1. tit. 1. c. 1.* Ansegisus Capitularibus Caroli & Ludovici *lib. 1. 1. 32.* Michael Attaliata Synopsi *lib. 3.* Apud Gratianum *can. ult. dist. 3. de Consecrat. cap. ult. dist. 5. cap. pen. dist. 22. per totum. dist. 23. c. qui Episcopus.* In primâ & alterâ compilatione decretalium non habetur. Sed in Bonifacii sexto, Clementinis & libro decretalium septimo positus est hic titulus.

Vox Trinitatis non Synodò Alexandrinâ primum nempe anno Christi 315. audita vel post Nicænam Synodum ab Episcopis, Athanasio & Eusebio Alexandria congregatis, qui *ὁμοῦσιον* do usurpari

τῶν πατρῶν καὶ υἱῶν τὸ ἅγιον πνεῦμα ὡμολόγησαν, καὶ τριάδα ὀνόμασαν ὡς ἔστιν ὅτι Sozomenus tradit lib. 5. c. 11. Sed Justino martyre, scriptore longè antiquiore, libro de expositione fidei, fuit usurpata. Verba Justini: Μονὰς γὰρ ἐν τριάδι νοεῖται, καὶ τριάς ἐν μονάδι γνωρίζεται. Et ne locum Justini in dubium voces, quasi de Trinitate apertius loquatur, quàm solent ejus ævi scriptores alii, etiam Lucianus, ejusdem fermè temporis scriptor non minus apertè loquens Christianis more suo illudit: Verba ejus in dialogo, qui inscribitur Φιλοπατεῖς ἢ διδασκόμην &c., ita habeant: κερ. καὶ πινα ἐπομύσωμαι γὰρ τρεῖς ὑψιμέδοντα θεόν, μέγαν, ἀμβροτον, ἑρανίωνα, υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορεύομενον, ἐν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἐνὸς τριά. Vide Feblavii annotat. in Christoph. Angeli enchirid. prologo §. 22. & 23.

Articulus iste ab initio Ecclesie impugnatus. Hymnus: Gloria Patri &c.

Hic articulus fidei nostræ ab initio fermè Ecclesiæ usque ad hæc postrema tempora hæresibus fuit obnoxius. Et quidem ab Arianis ὁμοουσία tam in oriente, quàm occidente impugnata est. Quæ fuit causa, cur antiquum illum glorificationis hymnum; Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto, semper in Ecclesiâ decantari solitum, Synodus Nicæna augeri decreverit hoc versiculo: Sicut erat in principio &c. Quem statim receptum fuisse constat ex Vasionensi concilio. Et quidem occidentalis Ecclesia in fine cujusque Psalmi hunc hymnum subjunxit: Orientalis verò post completos Psalmos & Anthiphonas, ut ex Cassiano lib. 1. c. 8. repetit Innocentius Cironius.

Fides catholica.

Altera pars rubricæ est, de fide catholicâ. Videtur ὕστερον προστεθῆναι. Fides enim catholica, quatenus accipitur pro collectione credendorum seu symbolo etiam articulum de Trinitate complectitur. Sed id factum forsan est per excellentiam, quemadmodum illud Homericum: Τρεῶας τε καὶ ἕκτορα. Et apud Aristophanem: ὦ ζεῦ καὶ θεοί. Simile forsan & hoc Salvatoris: εἶπατε τοῖς μαθηταῖς καὶ τῷ πέτρῳ. Marci 16. 17. Et, σὺν γυναίξιν καὶ Μαρία, Praxi Apostol. 1. 14. Est autem fides catholica, ut Theodosius Imperator finit, l. 2. C. T. de Fide cath. Quæ secundum Apostolicam disciplinam & Evangelicam doctrinam Patris & Filii & Spiritus S. unam Deitatem sub parili majestâte & sub piâ Trinitate

Ejus descriptio.

te

te credit. Item, *quæ unius majestatis atq; virtutis Patrem, Filium & Spiritum S. constitetur; unius gloria, claritatis unius, nihil dissonum profana divisione faciens: Sed Trinitatis ordinem, Personarum assertionem & divinitatis unitatem credens.* Junge L. 6. C. T. de hæreticis. Item ea religio catholica est, quam & Divum Petrum Apostolum Romanis tradidisse constat. l. 2. C. T. b. t. Cæteri omnes ut manifesti hæretici expelluntur. ab Ecclesiis l. 3. C. T. b. t.

CAP. II.

De Concilio Lateranensi. Ad Tit. de Sum. Trin.

S U M M A R I A.

1. Concilium Lateranense generale egit de septuaginta capitibus & recuperandis Hierosolymis.	4. Secunda sub Callisto II.
2. Lateranense unde dictum.	5. Tertia sub Innocentio II.
3. Septem synodi ibi coactæ. Prima sub Nicolao II.	6. Quarta sub Alexandro III.
	7. Quinta sub Innocentio III.
	8. Sexta sub Eugenio IV.
	9. Septima sub Julio II.

IN hoc titulo primo duo habentur capitula, ex concilio Lateranensi quinto desumpta, quod generale appellatur, ad differentiam antiquioris Lateranensis, sub Alexandro III. Præfuit illi Innocentius III. duo Patriarchæ, CPolitanus & Hierosolymitanus. Archiepiscopi Græci & Latini LXX. Episcopi 400. Abates XII. Priores conventuales 800. Habitum est circa annum Domini 1215, actumque in eo de septuaginta capitibus contra hæreses, & ad mores & statum Ecclesiæ pertinentibus, tractatumque de recuperanda Hierosolyma. Erat olim Romæ, in Cælio monte palatium familiæ nobilissimæ Lateranorum, quorum meminit Javenalis Sat. 10.

egregias Lateranorum obsidet aedes.

Tota choors.

Julius Lateranus Consul designatus jussu Neronis interfectus est. Jul. Capit. Aurel. Ubi aedes hæ erant, postea divi Johannis Basilica.